

Vidíme Ježíše

David Wilkerson April 5, 2010

Bůh nám říká, že všechno, co bylo stvořeno, položil k nohám člověka. Podívejme se na tuto pasáž z epištoly Židům:

"Co je člověk, že na něj pamatuješ, co je lidský tvor, že tě zajímá? O málo nižším než anděl jsi jej stvořil, slávou a ctí jsi korunoval jej, k jeho nohám jsi složil vše. Když tedy vše položil do jeho moci, nezbylo nic, co by mu nepoddal. Teď ovšem ještě nevidíme, že by vše bylo v jeho moci!" (*Židům 2:6-8*).

Tato pasáž odkazuje na všechno, co souvisí s lidským životem na této zemi. Jednoduše řečeno, všechno, co se týká každodenního života – jako je zemědělství, obchodování, vládní systém atd. – bylo stvořeno do péče lidstva.

Žalmista poukazuje na totéž, když píše: "O málo nižším než Boha jsi jej stvořil, slávou a ctí jsi korunoval jej, nad dílem svých rukou jsi mu vládu stvořil, k jeho nohám jsi složil vše. Ovce a kozy, všechen dobytek i všechnu polní zvěř, ptáky na obloze i mořské ryby, vše, co putuje napříč oceány" (*Žalm 8:6-8*). Některé překlady interpretují tuto pasáž takto: "Dal jsi jim do opatrování vše, co na zemi ušil."

Učenci říkají, že tento Žalm prorocky ukazuje na Krista. Samozřejmě, Ježíš se stal člověkem a trpěl v tísni, aťkoli byl korunován slávou a ctí. A Písmo nám opravdu říká, že Otec všechno položil k nohám svého Syna.

Ale autor epištoly Židům tu výslovně ukazuje na smrtelného člověka jako správce. Takže jak dnes vypadají věci spadající pod autoritu člověka?

Právem můžete poznamenat: "V současné chvíli rozhodně není všechno pod mocí člověka."

Co dnes vidíme ve světě? Jak to vypadá v naší společnosti? Vidíme toto: Vládu v troskách. Školy mimo jakoukoliv kontrolu. Zmatené vědce. Hroučící se bankovní systémy. Rozsáhlou nezaměstnanost. Nevladatelné sociální programy. Naprosté zhroucení morálních hodnot.

Tohle se děje v nejrozvinutějším a nejbohatším národě na světě. Milování, z toho vyplývá jediný závěr: člověk naprosto ztratil kontrolu.

Přemýšlejte o tom: Právě teď stojí země možná na prahu nukleární katastrofy. Írán vzdoruje ostatním národům a odmítá zastavit výrobu nukleárních bomb a řízených střel. Má v úmyslu vymazat Izrael z povrchu země. Íránská vláda tvrdí, že musí způsobit zmatek, aby přivedla na zem svého mesiáše.

Stručně řečeno, zdá se, že se vše vymyká jakékoli kontrole, nic nepodléhá autoritě. Proto kamkoliv se obrátíme, vidíme strach a zmatek. Všichni víme, že to, co vidíme, je satanská povodeň z pekla. Je to povodeň, která způsobuje, že lidská srdce strachem selhávají, jak to předpověděl Kristus.

Židům 2:8 určitě popisuje dnešní dobu, období, kdy je vše naprosto mimo kontrolu. Ale uprostřed všeho toho chaosu, je něco, co autor zdůrazňuje hned v následujícím verši: "Vidíme ale Ježíše" (*Židům 2:9*).

Je to jako povinnost připadající každému křesťanovi, že ve všech našich zkouškách, utrpeních a těžkostech vidíme ve všem Ježíše.

Jak mohou vřící věbec odolat a nedat se zviklat v úasech jako jsou tyto? Autor epištoly Židům nám odpovídá: Musíme vidět Ježíše ve všem, co se děje v našich životech.

Někdo se může divit: "Jak by v tom všem mohl být Ježíš? Tolik věcí v mém životě se zdá být mimo kontrolu a ve zmatku." Dovolte, abych vám ukázal tři příklady z Písma. Mluvím o mužích, jejichž životy byly chaosem obráceny vzhůru nohama, otárajíc samými základy jejich víry. Ale uprostřed toho všeho všichni tři viděli Pána.

Uvažujme o apoštolech Štěpánovi, Janovi a Pavlovi v hodině jejich nejtěžší zkoušky.

Štěpán byl muž, který stál nepohnutě, když ho obklopil dav lidí, kteří nenáviděli Krista, v rukou měli kameny a byli připraveni ho zabít. Štěpán věděl, že mu zbývají jen minuty života – přesto byl naplněn klidem a pokojem. Co bylo tajemstvím jeho statečnosti?

Právě v tomto okamžiku Štěpán podával svědectví: "Hle, vidím Ježíše ... Syna člověka ... stojícího po Boží pravici!" (*Skutky 7:56*). Nespustil oči z Ježíše. Soustředil se jen na Ježíše samotného. Mohl želit kruté smrti s vědomím, že Ježíš je v tom všem s ním.

Jsem přesvědčen, že v těchto příkladech je něco velice důležitého pro všechny, kdo milují a slouží Ježíši. Je to tohle: Když opravdu vidíme Ježíše uprostřed našich utrpení a těžkostí, vždy ho slyšíme, jak nám říká: "Neboj se!"

Tak to bylo i s Janem. Vřuný uředník Jan byl ve svém pozdním věku deportován na ostrov Patmos. Byl to prakticky trest samovazby. Jan neměl na ostrově kromě svých žalářníků žádný kontakt s lidmi. Pro tohoto postaršího služebníka to byl přes extrémní zimu, hladu a nesnesitelné izolace. Ale uprostřed své zkoušky měl Jan mocnou vizi Pána. Píše:

"Když jsem ho [Krista] spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou pravici a řekl: Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Amen, a já mám klíče smrti a pekla" (*Zjevení 1:17-18*).

Snažím si dnes představit, že jsem v Janově situaci. Musel to být přes obrovského zmatku a pochybování i pro tohoto zbožného muže. Opravdu věřím, že to pro Jana nemohlo být horší. Ale první slova, která Ježíš tomuto ztrápenému služebníku řekl, byla: "Neboj se."

I apoštol Pavel zažil takto beznadějnou izolaci. Přesto měl Pavel uprostřed své vlastní zkoušky vizi Ježíše, stojícího vedle něj. Pavel byl uprostřed svého pronásledování schopen prohlásit: "Všichni mě opustili ... Pán ale stál při mně a posílil mě" (*2. Timoteovi 4:16-17*).

Pro Štěpána, Jana a Pavla nemohly být životní okolnosti temnější. Ale každý z těchto mužů dosvědčil, že ve své zkoušce viděl Ježíše. Nuže, drahý křesťane, mám pro tebe otázku: Vidíš ve své současné situaci Ježíše?

Jsi schopen říct, tak jako řekl tito muži: "Ježíš stojí při mně. Posiluje mě navzdory mým okolnostem"? Věřím, že se nacházíme v historické době, kdy Boží lid potřebuje odpočívat v pravdě, že Ježíš je s námi vždy, v každé zkoušce, v každé temné hodině. Je tvou zkouškou nějaká nemoc? Nezaměstnanost? Strach z budoucnosti? Říkám ti, Ježíš je tam.

Pavel napsal: "Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného" (*1. Korintským 2:2*).

Přemýšlej o tom, jak Pavel svou situaci popisuje svému mladému společníkovi Timoteovi: "Jsme ve válce. Jsme vojáci, tak se nezaplétaj do civilních záležitostí ... sic nepotřebíš Ježíše Krista ... Snášej útrapy!" (*viz 2. Timoteovi 2:3-4*). Jinými slovy: "Timotei, nenech se do ničeho zaplést – do žádné transakce, žádné záležitosti, do ničeho – mohlo by to narušit tvé zaměření na Krista."

Řekněte mi, kde se to projevuje v Pavlově životě? Zaprvé, Pavel se odmítl zaplést do teologických argumentů své doby.

Žil v době, kdy se to frakcemi hemžilo nalevo i napravo, a tvrdě bojovaly. Tyto strany byly ochotné pro své doktríny i zabít.

Pavel reagoval na konflikt slovy: "Nemám s tím co dočinění. Jsem tu pro jediný záměr: žít a kázat Krista ukřižovaného a vzkříšeného. Jako Panův služebník se odmítám do těchto záležitostí zaplést."

Pavel pak byl nucen napsat Timoteovi následující varování: "Duch říká jasně, že v posledních letech někteří lidé opustí víru, aby následovali bludné duchy a démonické nauky. Prolhaní pokrytci s cejchovaným svdomím" (1. Timoteovi 4:1-2).

Pavlovo varování je jasné: "Lidé přijdou s kázáním jiného evangelia."

Evangelium nabízené tímto šarlatány bude překroucením pravého Kristova evangelia. Oni vymyslí zcela nového Ježíše.

Právě teď se káže falešný Kristus i v evangelických církvích. Jejich Kristus nevolá k pokání. Je to Kristus, pro kterého je přijatelná homosexualita a manželství lidí stejného pohlaví. Je to Kristus, který schvaluje falešná náboženství, všechno pravděpodobně ve jménu tolerance a lásky.

Ve své době Pavel reagoval na takové zvrhlosti směle, když řekl: "Jsem šokován! Co se to s vámi za tak krátký čas stalo? Žasnu, kolik z vás se uchýlilo k tak démonickému evangeliu."

Pavel bral tuto záležitost velice vážně a dal takovýto příkaz: "Kdyby vám i anděl z nebe kázal jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!" (Galatským 1:8). Tohle je konečný výsledek, když se vytratí zaměření na Ježíše, kterého kázal Pavel.

Církev, kterou dnes vidíme, není taková, jaká by měla být. Všechny věci nejsou pod autoritou. Jaká je naše reakce na tuto parodii? *Vidíme skutečného Ježíše* – neměnného Krista – jak stojí v čele nad tím vším! Všechna ostatní lidská, smyšlená evangelia nenabídnou ani zbla útěchy v hodině potřeby.

Jak Pavel využíval, nemůžeme dopustit, aby nás takové záležitosti odvedly. Nesmíme se nechat "svést od upřímné a čisté oddanosti Kristu" (2. Korintským 11:3).

Pavel se také odmítl zaplést do ostrých politických bojů své doby.

Pavel byl v jednu chvíli naštěstí, že je vůdcem fanatické politické sekty. Proto byl uvězněn a přiveden k soudnímu líčení před prokurátora Felixe.

Když se Pavel objevil u soudu, slyšel fantastické obžaloby namířené proti němu: "Tento muž je politický fanatic. Jakožto vůdce té sekty nazaretských vyvolává nepokoje mezi všemi Židy po celém světě. A je vinen pobuřováním! Podněcoval veliké davy proti římu."

Všechno to byla past nastražená Pavlovými odpůrci. Ale Pavel viděl ještě větší past. Satan sám se snažil Pavla odradit od poselství, v němž je Ježíš nejdůležitější, a zaplést ho do ostrého konfliktu s jejich římskými nepřáteli.

Jako zkušený a obratný debatér mohl Pavel snadno upoutat své protivníky. Ale odmítl se angažovat v jejich politickém boji. Rozhodl se tak kvůli evangeliu, které kázal.

Posléze byl Pavel přiveden před krále Agripu, aby se obhájil. Ale na královském dvoře se Pavel rozhodl kázat Krista. Směle vyprávěl Agripovi svůj dramatický příběh, dokonce na vlastní nebezpečí: "Králi Agripo, slyšel jsem Pánův hlas! Srazil mě z koně a řekl mi své jméno. Řekl, že je Ježíš."

Král byl Pavlovým poselstvím pohnut. A odmítl o apoštolovi rozhodnout, místo toho nařídil, aby byl Pavel poslán do Říma a předveden k císařskému soudu. Noc před Pavlovým převozem před ním stanul Pán a řekl: "Buďte statečný, Pavle. Jako jsi o mně svedl v Jeruzalémě, musíš svedit i v Římě" (Skutky 23:11).

To bylo povzbuzení, které Pavel potřeboval. Když se objevil před nejvyšším politickým vůdcem těch dnů, stál Pavel stále na svém poselství: "Ježíš je Pánem všech!"

Dnes se Satan pokouší vzdálit církev od jejího poselství o ústředním postavení Ježíše Krista.

Satan si nepřeje nic víc než odvrátit Boží lid od jejich poselství. Jeden způsob, jak to dělá, je naštvat křesťany a zatáhnout je do debat o politických záležitostech, dokud je to nestráví. Když se to stane, bude tato záležitost brzy jedinou, o které budou moci mluvit. Ježíš již nebude tím žhavým zájmem.

Existují věci, o které se Boží lidé musí zajímat, ale ne do extrému, který otevírá srdce pro hořkost a nekřesťanskou aktivitu. Musíme být schopni se modlit bez rozdílného ducha.

Náš Pán naléhá, abychom se nikdy nenechali okrást o jeho pokoj. Opravdu, přikazuje nám, abychom vstoupili a zůstávali v jeho odpočinku: "Zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku stále platí, a tak si dejme pozor, aby se neukázalo, že je někdo z vás minul" (*Židům 4:1*).

Svědectví Ježíše Krista je, že můžeme být v tomto světě, ale nepatřit mu.

To znamená, že nemáme podíl na jeho duchu ani tažení. Faktem je, že takto se stáváme svědectvím naděje ve světě, v němž žádná naděje není. Když se nás nějaký zneklidněný, ustaraný člověk zeptá, můžeme ve víře a s jistotou odpovědět: "Ježíš je moje naděje a pokoj."

Prosím, nechápejte mě špatně: nečiním zde politické prohlášení. Spíš varuji křesťany, aby se nenechali zatáhnout do narůstající rozhořčenosti dnešní politiky. Pavel viděl past, která je v ní ukrytá, a my bychom ji měli vidět také.

Ježíš musí zůstat centrem (tím nejdůležitějším) v našich srdcích, myslích a činnostech, ne politika a politici. Aťkoliv jsou tyto věci důležité, mohou nás okrást o náš ústřední zájem, evangelium Ježíše Krista. Naše jistota jako křesťan je, že my víme, že všechny národy budou podléhat autoritě našeho Pána Ježíše.

Všude kolem nás se hroutí svět. Ale my vidíme Ježíše! Vidíme ho ve všech svých současných zkouškách. Vidíme ho, jak stojí s námi v naší bolesti, našem utrpení, naší krizi, ve všem.

Nejvíce ze všeho vidíme Ježíše, jak popravuje všechno pro svůj příchod. Haleluja!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/687/>